

KONCERTNI | ATELJE

DRUŠTVO SLOVENSКИH SKLADATELJEV
SOCIETY OF SLOVENE COMPOSERS

V sodelovanju s Festivalom Ljubljana -
31. Slovenski glasbeni dnevi

Matej ŠARC – oboa
Ursula AŠČIČ – harfa

PROGRAM

Luciano Berio, Matej Bonin, Heinz Holliger,
Ivo Petrić, Primož Ramovš, Larisa Vrhunc

ponedeljek, 18. aprila 2016, ob 19.30
Slovenska filharmonija, dvorana Slavka Osterca

Vstop prost - vljudno vabljeni!

*Neposreden prenos koncerta na
3. programu – programu Ars Radia Slovenija*

WWW.DSS.SI

PROGRAM

Ivo PETRIĆ

POGOVORI OBOE S HARFO*

Matej BONIN

MONOLOG za oboo solo*

Heinz HOLLIGER

MOBILE za oboo in harfo

Larisa VRHUNC

... MIRNO TRAJAJOČE STVARI ... za oboo in harfo*

Luciano BERIO

SEQUENZA II za harfo solo

Primož RAMOVŠ

MED G I N H za oboo in harfo

O POUSTVARJALCIH ...

Matej ŠARC (1965)

Študij oboe je začel pri Božu Rogelji na Akademiji za glasbo v Ljubljani, nato pa se izpopolnjeval pri Heinzu Holligerju na Visoki šoli za glasbo v Freiburgu, Nemčija.

Bil je prvi oboist Simfoničnega orkestra RTV Slovenija in freiburškega filharmoničnega orkestra. Kot solist in komorni glasbenik koncertira po Evropi, Avstraliji, Kitajski, Mongoliji, Japonski in obeh Amerikah. Za vrsto evropskih radijskih postaj je posnel številna komorna in solistična dela za oboo. Njegovi posnetki so izšli pri slovenskih in svetovnih založbah.

Od leta 1994 je član orkestra Slovenske filharmonije in pihalnega kvinteta Slowind, s katerim je med drugim prejel nagrado Prešernovega sklada. Oboo poučuje na Akademiji za glasbo v Ljubljani, Konservatoriju za glasbo in balet v Ljubljani ter na mojstrskih tečajih doma in na tujem.

Že vrsto let se v Ljubljani posveča organizaciji in izvedbi komornega koncertnega cikla Festival Slowind, na katerem s člani istoimenskega pihalnega kvinteta muzicira z vrhunskimi umetniki, kakršni so Alexander Lonquich, Christiane Iven, Heinz Holliger, Arvid Engegård, Robert Aitken, Ursula Oppens, Naoko Jošino, Matthias Pintscher in drugi.

V njegovi umetniški dejavnosti zavzema posebno mesto sodobna glasba. Premierno je izvedel ogromno število novitet slovenskih in tujih skladateljev, v zadnjem času pa se kot dirigent in solist vse bolj posveča tudi baročni glasbi in njeni vlogi v današnjem času.

Ursula AŠČIČ

je prvonagrajenka in dobitnica posebne nagrade Mednarodnega tekmovanja harpAcademy v Nemčiji 2013, dobitnica posebne nagrade Konservatorija v Bruslju - Ingeborg Koberle prize, dvakratna nagrajenka

* krstna izvedba

TEMSIG-a, dobitnica nagrade Antonio Tarsia in nagrade kluba Soroptimist Ljubljana.

V letu 2013/2014 je bila asistentka prof. Jane Bouškove na Kraljevem konservatoriju v Bruslju in solo harfistka Simfoničnega orkestra Stavanger na Norveškem.

Sodeluje z Dunajsko državno opero, Simfoničnim orkestrom Stavanger, Bruseljskim komornim orkestrom, Slovensko filharmonijo, Simfoničnim orkestrom RTV Slovenija, Orkestrom SNG Ljubljana, Simfoničnim orkestrom Bruocsella.

Ursula Aščič se je pričela učiti harfo na glasbeni šoli v Kopru pri prof. Svetlani Lučki Joksič. Diplomirala je v razredu prof. Rude Ravnik-Kosi na Akademiji za glasbo v Ljubljani. Magistrski študij harfe je zaključila pri prof. Jani Bouškovi na Kraljevem konservatoriju v Bruslju, iz komorne igre pri prof. Dirku Vermeulenu in prof. Lucu Loubriju in z odliko diplomirala iz obeh smeri. Podiplomski študij je z najvišjo odliko zaključila iz solo harfe in orkestrskega igranja pri prof. Jani Bouškovi in prof. Dirku Vermeulenu. Šest let se je izpopolnjevala pri prof. Germaine Lorenzini, častni harfistki Nacionalnega orkestra iz Lyona.

Za časa študija je bila štipendistka Ministrstva za kulturo in flamske vlade. Izpopolnjevala se je na seminarjih pri prof. Germane Lorenzini, prof. Jani Bouškovi, prof. Isabelle Moretti, prof. Patrizii Tassini, prof. Catrin Finch, prof. Tomažu Lorenzu, prof. Andreju Petraču, na Svetovnih harfističnih kongresih, seminarjih Društva harfistov Slovenije, na mednarodnih harfističnih seminarjih.

Snemala je za RTV Slovenija in TV Koper Capodistria. Je dopisnica za Slovenijo pri Svetovni harfistični reviji in je bila več let urednica Društva harfistov pri reviji Bilten.

... O SKLADATELJIH IN NJIHOVIH DELIH

Ivo PETRIČ (1931)

Leta 1958 je diplomiral iz kompozicije in dirigiranja na Akademiji za glasbo v Ljubljani. V letih 1962–1982 je vodil ansambel Slavko Osterc, s katerim je gostoval na koncertih, festivalih in snemanjih širom Evrope. Deset let je bil tajnik Društva slovenskih skladateljev, med leti 1970–2002 pa je bil vodja založniške hiše Edicije DSS. V letih 1979–1995 je bil umetniški vodja Slovenske filharmonije. Živi v Ljubljani, ustvarjalen in poln energije aktivno deluje v slovenskem glasbenem prostoru.

Ustvarjalni opus skladatelja Iva Petriča krasijo mnoga orkestralna, komorna in solistična-instrumentalna dela, ki so nastala v obdobju med leti 1952 pa vse do danes; skupno preko 200 skladb za najrazličnejše sestave, kar izpričuje redko ustvarjalno energijo.

Kvaliteto Petričevega opusa dokazujejo številne izvedbe njegovih del doma in v tujini, mnoge založbe pa so njegovo glasbo izdale na nosilcih zvoka s številnimi uglednimi glasbenimi ansambli in v notnih natisih v Sloveniji in v tujini.

Petrič je za svoje skladbe in poustvarjalno delovanje prejel številne nagrade in odlikovanja, med drugim v Sloveniji Kozinovo in Župančičevo nagrado, v tujini pa prve nagrade na tekmovanjih na Poljskem, ZDA in Španiji. Slovenska filharmonija ga je ob svoji 100-letnici imenovala za častnega člana. Letos je prejel tudi Prešernovo nagrado za življenjsko delo.

POGOVORI OBOE S HARFO

Prijazno povabilo, naj napišem skladbo za oboo in harfo za izvedbo v Koncertnem ateljeju, mi je prineslo lepe spomine na moje mladostne opuse, ko sem sam igral oboo v Radijskem orkestru, moja žena Paula pa je izvajala moje prvence za ta instrument. Tako mi je pisanje bilo pravi užitek, čeprav bo ta skladba

morda izzvenela kot spomin starega skladatelja na daljno mladost ...

Veseli me, da bo oboo mojstroval kolega Šarc, katerega izjemno cenim. Bojim se seveda, da bo skladbica zanj morda prelahka. A hvala vseeno!

Matej BONIN (1986)

diplomiral je iz kompozicije pod mentorstvom prof. Uroša Rojka na Akademiji za glasbo v Ljubljani ter na Univerzi za glasbo in upodabljaljoče umetnosti v Gradcu, smer kompozicija-glasbeni teater, pod mentorstvom prof. Beata Furrerja. Za svoj študij v tujini je bil prejemnik štipendije Ministrstva za kulturo Republike Slovenije.

Trenutno kot asistent poučuje solfeggio na Akademiji za glasbo v Ljubljani ter na Gimnaziji Koper (solfeggio in glasbeni stavek).

Za svoja dela je prejel več nagrad, med drugim Prešernovo nagrado Univerze v Ljubljani leta 2008, na priporočilo dirigenta in skladatelja Petra Eötvösa je bil v letu 2014 prejemnik nagrade Gargonza Arts Award. Na 62. mednarodni skladateljski tribuni Rostrum v Talinu (2015) je zmagal v kategoriji do 30 let s skladbo Cancro (za simfonični orkester).

Njegova dela so bila izvedena na številnih festivalih doma in v tujini (Musica Viva Festival Munich, Warsaw Autumn, Alte Oper Frankfurt, Gare du Nord Basel, Budapest Music Center, The Firehouse Space New York, Slowind festival, Slovenski glasbeni dnevi, Klub Cankarjevega doma, Bienale za sodobno glasbo Koper ...) Predstavil se je na EXPO Milano 2015, kjer je bil izbran med 50 finalistov kompozicijskega natečaja Feeding Music-Music for EXPO 2015.

Redno sodeluje z mednarodno uveljavljenimi solisti in ansambli (Ensemble Modern, RTV Simfonični orkester, akordeonist Luka Juhart, violistka Megumi Kasakawa, hornist Saar Berger, pevka Irena Tomažin, tolkalni duo Drumartica, OL-SK duo, Shanghai Sinfonietta, Slowind

ansambel, Divertimento Ensemble, neuverBand, Ansambel MD7 in številnimi drugimi izvajalci).

Pomembno mesto v njegovem ustvarjanju predstavljajo zanj tudi sodelovanja s plesnimi koreografi (Mirjam Klebel, Irena Tomažin, Tomaž Simatovič). Plod teh sodelovanj so tudi tri plesne predstave za katere je prispeval glasbo: Islands in the fog (2010), Paradise on stage (2014) in Telo glasu (2015).

MONOLOG

V skladbi Monolog sem v ospredje postavil kontinuirano vodeno linijo, ki je v konstantnem procesu spreminjanja svoje pojavnosti skozi spreminjajoče se geste, ki to linijo tvorijo. Začetno kontinuirano prehajanje iz enega tona v multifon in nazaj je bilo izhodišče, ki sem ga uporabil kot vodilo skozi celotno skladbo.

Paradoksalen odnos znotraj zvočnega fluxa, ki je razpet med nenehnim iskanjem novega in vračanjem v predhodno izhodišče, je posledica iskanja vzročno posledičnih odnosov znotraj linije, saj je vsaka fraza lahko argument in hkrati iztočnica za novo argumentiranje le-te z uporabo sorodne ali pa trenutno diametralno nasprotno gestike.

Heinz HOLLIGER (1939)

švicarski oboist, skladatelj in dirigent. Pri 20 letih je zmagal na radijskem tekmovanju v Ženevi, dve leti kasneje pa na tekmovanju nemških radijskih postaj ARD v Münchnu. Holliger je z enkratno virtuoznostjo in izjemno muzikalnostjo uveljavil oboo na velikih koncertnih odrih, odkrival je dela pozabljenih mojstrov, spodbujal nove tehnike igranja in odkril danes priznane skladatelje. Med Holligerjeva najbolj znana skladateljska dela sodijo: Scardanelli-Ciklus, Alb-Cher, Traklove pesmi in uspešna opera Sneguljčica. Je tudi zelo priljubljen dirigent številnih svetovnih orkestrrov. Holliger je za svoja dela in izvedbe prejel številna priznanja.

MOBILE

Skladba Mobile je nastala v času Holligerjevega študija kompozicije pri Pierru Boulezu. Sestavljena je iz kratkega uvodnega signala in dvanajstih krajših, med seboj zelo različnih odlomkov. Vsak od njih je zaključena miniatura, ki zahteva popolno uigranost izvajalcev, saj je praktično vsak izveden ton na enem inštrumentu v neposredni odvisnosti od prejšnjega, izvedenega na drugem. Skladatelj je dal v navodilih izvajalcema na izbiro, da vse odlomke izvedeta enkrat, dvakrat ali trikrat v vnaprej določenih različnih zaporedjih. Najbolj zanimivo je ravno trikratno izvajanje skladbe. Takrat pride do medsebojnega vplivanja glasbenih snovi posameznih odlomkov, kar privede do interpretativnega razvoja in nadgradnje istega tonskega materiala. Isto a vedno novo.

Podobno, kot je pesnik Rainer Maria Rilke zapisal v Sonetih Orfeju:

... Und die Musik, immer neu, aus den bebendsten Steinen, baut im unbrauchbaren Raum ihr vergöttliches Haus ...

(... In glasba, na novo, iz najbolj drhtečega kamenja zida v nerabnem prostoru svoj pobožanstveni hram ... prevod: Kajetan Kovič)

Matej Šarc

Larisa VRHUNC (1967)

Šolala se je na visokošolskih glasbenih ustanovah v Ljubljani, Ženevi in Lyonu ter na številnih mednarodnih mojstrskih tečajih. Je izredna profesorica za teorijo glasbe na oddelku za muzikologijo Filozofske fakultete v Ljubljani.

... MIRNO TRAJAJOČE STVARI ...

Naslov je vzet iz pesmi prezgodaj preminulega pesnika Aleša Debeljaka, ta jo je napisal svojemu prezgodaj preminulemu prijatelju, pesniku Boštjanu Seliškarkju, pravkar se je, prezgodaj, poslovil violinist Tomaž Lorenz ... zato skladbo posvečam vsem prezgodaj

preminulim ustvarjalnim duhovom. Sodeč po mirno trajajočih stvareh naša drobna življenja ne vplivajo na tok *Življenja*, v resnici pa vsako bivanje s svojimi stvaritvami pusti morda drobno, a neizbrisno sled.

V pričujoči skladbi gre za kratko študijo možnosti sobivanja in iskanja zvokovnih stičišč med dvema izrazito kontrastnima instrumentoma.

Luciano BERIO (1925–2003)

je eden najpomembnejših skladateljev dvajsetega stoletja in oče evropske glasbene avantgarde. Skupaj z Luigijem Nonom je ustanovil elektronski glasbeni studio v Milanu. Med njegova najbolj znana dela zagotovo sodi serija 14 solističnih skladb za različne inštrumente z naslovi Sequenza. Začel jih je pisati konec petdesetih let in pisal do leta 2002, vsaka izmed njih pa je prikaz alternativnih tehnik igranja na inštrumente.

SEQUENZA II

Sequenza II za harfo je bila napisana leta 1963. Kot je dejal sam, se je hotel izogniti zvoku harfe, ki nam ga je dal francoski impresionizem, predvsem »zapeljivim glissandom« ter je iskal »tršo, močnejšo, bolj agresivno stran harfe«. Tehnike igranja v Sekvenci II segajo od nežnih flažoletov, hitrega ponavljanja not (tremolo) do perkusivnega udarjanja po lesenem trupu, poudarek je tudi na virtuoznem obvladovanju pedal in ekstremno hitrih spremembah v dinamiki in artikulaciji, seveda pa se ni izognil niti glissandom. Kasneje je Sekvenca II služila kot solističen part skladbi Chemin I za harfo in orkester, kjer je Sekvenci II dodal orkestrske texture.

Nina Šenk

Primož RAMOVŠ (1921–1999)

je v slovenski glasbeni zgodovini prav gotovo osrednja osebnost skladateljske generacije v drugi polovici 20. stoletja. Napredne ideje svojega učitelja Slavka

Osterca je Ramovš prilagodil novemu času in z individualno modificiranim sprejemanjem atonalnosti, bitonalnosti in dvanajsttonske sistematike odkril nove oblikovne in izrazne možnosti. Ustvaril je individualno glasbeno govorico, za katero so značilni ostri kontrasti in nenadne spremembe v zgoščanju in barvitosti zvoka. Za vsako svoje glasbeno delo je Ramovš do konca izkoristil zvok, ki mu ga je ponujala zasedba skladbe, od največjih dinamičnih vzponov, do pritajenega šepetanja in dolgih mirujočih glasbenih linij. Ramovš gradi iz in zaradi zvoka samega. V skoraj petdesetih letih snovanja je skladatelj napisal okoli štiristo izrazito instrumentalnih del, od skladb za simfonični orkester do komornih in solističnih del, ter s tem izjemno obogatil sodobno slovensko glasbeno ustvarjalnost.

Roman Leskovic

10 **MED G IN H**

Skladba Med G in H za oboo in harfo je bila napisana leta 1982 in posvečena harfistki Rudi Ravnik Kosi, ki jo je večkrat izvedla z oboistom Božom Rogeljo. Med G in H je tudi najbolj pravilen opis, kako je skladatelj izbral ter uporabljal material - vrtnčenje, obračanje in postopno dviganje oziroma spuščanje z glissandi ali portamenti do tona G oziroma do tona H skozi celoten obseg instrumentov. Pri tem je uporabil različne barve in postope, ki mu jih tudi vsak inštrument posebej omogoča. Oboa je s harfo v nekakšnem dvogovoru, kjer si izmenjujeta prostor za nizanje elementov. Šele v drugi polovici skladbe si v oboi tona G in H prvič direktno sledita, najprej hitro in pritajeno, potem pa postane ta kratka motivika čedalje bolj jasna, kljub temu pa Ramovš ostane zvest celotnemu obsegu inštrumenta - najvišji G do najnižji H. Skladba se zaključuje jasno, s postavljanjem enega ali drugega tona v različnih oblikah in dinamikah. Skladbo smo našli v osebni arhivu Rude Ravnik Kosi in veseli nas, da bo sedaj na voljo tudi ostalim pri Edicijah Društva slovenskih skladateljev.

Nina Šenk

KONCERT STA OMOGOČILA

Ministrstvo za kulturo RS

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA KULTURO

Mestna občina Ljubljana

Mestna občina
Ljubljana

NAPOVEDUJEMO

skladatelj: Aldo KUMAR

pogovor vodi: Sonja KRALJ BERVAR

torek, 19. aprila 2016, ob 17.00

Kogojeva dvorana Društva slovenskih skladateljev

**POGOVORI
S SKLADATELJI**

DRUŠTVO SLOVENSkih SKLADATELJEV
SOCIETY OF SLOVENE COMPOSERS

iz cikla

SEČIŠČA SLOVENSKE GLASBE –

O DOMAČI POUSTVARJALNOSTI IN NJENIH

POTENCIALIH

**Režijski in glasbeno-izvajalski pristopi
slovenskih opernih hiš**

moderatorica: Maia JUVANC

četrtek, 21. aprila 2016, ob 17.00

Kogojeva dvorana Društva slovenskih skladateljev

OKROGLA MIZA

DRUŠTVO SLOVENSkih SKLADATELJEV
SOCIETY OF SLOVENE COMPOSERS

skladatelj: Mojmir SEPE

pogovor vodi: Sonja KRALJ BERVAR

petek, 20. maja 2016, ob 17.00

Kogojeva dvorana Društva slovenskih skladateljev

**POGOVORI
S SKLADATELJI**

DRUŠTVO SLOVENSkih SKLADATELJEV
SOCIETY OF SLOVENE COMPOSERS

Vljudno vabljeni!

 DSS **70**
Društvo slovenskih skladateljev **LET**
Society of Slovene Composers

INFORMACIJE

Društvo slovenskih skladateljev
Trg francoske revolucije 6
1000 Ljubljana
01/241 56 60
info@dss.si
www.dss.si

